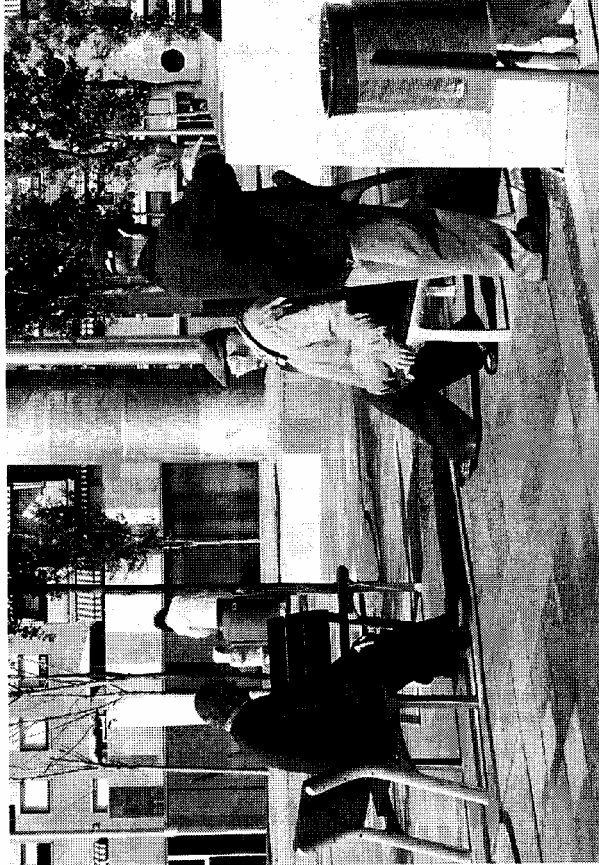

crònica de campanya

El repte de conviure amb diferents cultures

Imatge de l'última plaça pública que s'ha estrenat al barri del Fondo de Santa Coloma de Gramenet. / I.M.

uns i els altres van quedar equipats, el 12 de gener de 2006, per un dels fets més malaurats viscuts al barri: l'explosió del gas a la rambla del Fondo, on van morir dues persones. Gairebé 18 mesos després, els afectats intenten normalitzar les seves rutines i anhelien el moment de tornar a l'edifici nou que s'està aixecant al solar del sinistre. Àngel Moratilla, president de la plataforma d'afectats enlloc de la gestió municipal i el tracte rebut. «El barri es va implicar des del principi. Fins i tot ara rebem mostres de solidaritat dels veïns», explica.

Amb tot, el Fondo és un dels barris colomencs més coneguts –i estigmatitzat– arran de l'àrea metropolitana. A cavall entre la tradició i la modernitat, el barri està immers en un important procés urbanístic. Per una banda, hi ha la plaça més gran de tot el municipi, de més de 4.000 metres quadrats, i és una de les zones beneficiades pel pla de mobilitat i accessibilitat que es està duent a terme el consistori, amb la instal·lació d'escaleres i rampes mecàniques. La cara nova que, de mica en mica, està intentant aconseguir el barri inclou l'arranjament d'alguns carrers i el canvi de mobiliari. Hi ajuda la proximitat de les eleccions municipals. «Fa poc, va venir l'alcalde a inaugurar un carrer. Ara tots s'apropien», explica Catalina, mentre observa el tràfic que hi ha al nou restaurant xinès de la cantonada.

ISABEL MARTÍNEZ
● Un restaurant llatí, un local·tori o un tot a 100 amb accent xinès. El barri del Fondo de Santa Coloma de Gramenet és un gran tapís de cultures, religions i costums que intenten fer de la convivència el motor del dia a dia. A vegades, però, amb més èxit que d'altres.

Amb un dels percentatges més alts d'immigració de tota la ciutat, sobretot d'origen xinès, aquest barri que es va aixecar als seixanta amb les mans d'andalusos, gallecs i extremerys ha viscut una profunda transformació social. Uns canvis que es copsen amb una simpatia ullada a la plaça del Relotge –tradicional punt de trobada–, però que transcendeixen als aspectes més senzills de la vida quotidiana. «Cada vegada és més difícil comunicar-se amb el veïnat», explica amb un punt de resignació Catalina R., andalusa i veïna del Fondo. Les comunitats de veïns han passat a ser petites seus de les Nacions Unides i un focus de possibles problemes de convivència. «En el primer viuen pakistanesos, en el tercer, peruans, i en l'àtic, tots dos pisos són ocupats per xinesos», explica Catalina, que ha vist com els seus paisans han marxat amb embranzida. «Alguns dels nous inquilins no paguen els rebuts de la comunitat, altres no fan la neteja de l'escala, la plaça està bruta... La gent es cansa i, la que en té la possibilitat, marxa del barri», co-

menta la veïna. Gairebé cada quatre portes hi ha algun pis en venda o de lloguer. Igual que els veïns, molts comerciants del barri han tancat les portes dels seus negocis. «En quatre anys hi ha hagut una fugida general», explica Maria Teresa Castellví, presidenta del Fondo Comerç. «Les botigues que eren d'una certa qualitat, han marxat perquè el barri s'ha anat deteriorant», hi afegeix. L'exemple més clar d'això van ser les casseroles de fa dos

anys que van protagonitzar els veïns i els comerciants del Fondo, davant el que van considerar "òbit municipal". "Hi havia molts temes problemàtics i vam arribar al límit. La brutícia, la manca d'enllumenat, la sensació d'inseguretat...", recorda Castellví. Ara, dos anys després, la situació va millorant i les parts implicades –Ajuntament i veïns i botiguers–, es reuneixen cada mes i mig per posar-se al dia de la realitat del barri. A més, amb el naixement

de l'associació Fondo Comerç, el juliol de l'any passat, s'està assessorant els comerciants nous per millorar la qualitat comercial del barri. «Hem d'evitar aparadors amb sabates al costat de bombones de butà o aliments i que es vulnerin els horaris comercials», explica la presidenta de l'entitat, que té 120 socis, entre ells, alguns xinesos.

La realitat social del barri, els problemes de convivència i les dificultats d'entesa entre els